

der særlig giver Finantsloven dens Præg, og derfor vil jeg ikke nudlade for mit personlige Vedkommende, at betragte det Forslag, som foreligger, og det Præg, som tilsvarende Forslag har faaet i de senere Aar, og som Regjeringen har givet sit Stempel, og spørge for det Første, hvorledes man anvender Skatteborgernes tungt erhvervede Penge? og for det Andet, hvorledes disse Penge tilvejebringes? Hvad det første Spørgsmaal angaar, indrømmer jeg, at vore militære Budgetter ere stegne i en foruroligende Grad Aar for Aar. Det blev udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Bedreborg) i Gaar, at disse Udgifter ere stegne til 20 Millioner Kr. Det er ikke rigtig, efter det forelagte Forslag gaar det sandelig høiere op. Det er jo ikke nok at se alene paa de krigs- og marineministerielle Budgetter, paa §§ 22 og 23 og den dermed i Forbindelse staaende § 26; men under saa mange andre Poster skjuler der sig jo baade Udskrivningsvæsenet, Indkvarteringsvæsenet, de mange Pensioner o. s. v. Saa vidt jeg skjønner, skriver omtrent $\frac{1}{4}$ af Beløbet paa § 17 sig fra de mange Officerer og Underofficerer, der have. Men ikke nok hermed. Der er jo en hel Del andre militære Udgifter end de, der staa paa Finantsloven — jeg antager, at det dog er Regjeringens Mening at ønske en Del af de af den stillede Lovforslag vedtagne; det er muligt, at vi Andre have en anden Mening, men Regjeringens Mening maa det dog være — og tage vi dem med, bliver det vel 6—7 Millioner, der skal optages paa § 28 i Finantsloven for indeværende Aar, og vi naae saa sikkert op til ialt en 30 Millioner. Hvor meget man end kan have tilovers for Forvaret, kan man ikke nægte, at disse Udgifter efterhaanden voxe os over Hovedet, og at det foreliggende Finantsbudget mere giver det Udseende af, at vi ere en Politistat end et Samsund, der stræber efter at udvikle vore materielle og økonomiske Evner. Gaar man saa over til andre Budgetter, mener man f. Ex. § 17 med de meget store Pensioner og Understøttelsesbeløb. Men det er jo langtfra alle Pensioner og Understøttelser, der findes her. Tager man Finantsloven i sin Haand tilligemed det store Opus, der følger med, ser man paa næsten hver eneste Paragraf en Mængde Pensioner til mange Forskjellige, ligesaa de Høiststillede til Vastetoner, Gangtoner o. s. v., maasse Skopudserne med. Vi er mere og mere komne ind paa denne store Administration, og det er ikke alene fra vore Modstanderes Side, vi bestandig hører Udtalelser om, at vi nu skulle have en større

og maasse ogsaa en mere udviklet Administration. Saa tror man, at naar man blot faar Administrationen udviklet, faar et Handelsdepartement, et Landbrugsraad o. s. v., saa er Alt vel forvaret, saa kommer der økonomisk bedre Tider. Nei, mine Herrer, det er ikke derpaa, det kommer an. Man maa tage Steen i en anden Haand og se, om den overordnede Administration i Danmark ikke er alt for kostbar, og navnlig naar vi se hen til vort hele Samsunds Ordning; thi man maa ikke glemme, at de kommunale Bestyrelser ogsaa have meget store Led af Statsstyrelsen under deres Bærg. Det er ikke sjældent, at kommunale Institutioner have med en Mængde Ting at gjøre, som staa i en vis Forbindelse med den overordnede Administration. Det forekommer mig altsaa, at man paa disse Budgetter har været for rundelig. Jeg sætter Skylden derfor hverken paa den ene eller anden Side; men det kan ikke nægtes, at det er Regjeringen, som væsentlig er Skyld i, at de militære Budgetter ere løbne saa høit op, og uagtet det foreliggende Finantslovsforslag — det vide vi jo allesammen — ser meget fredeligt ud imod det foregaaende, er det dog, saaledes som det er udtalt, et Krigsbudget. Derimod ser man ikke, hvad man vil gjøre for Landbruget, for den produktive Del af Befolkningen. Den nydende Del tage vi meget Hensyn til, men naar vi se hen til den produktive Del af Befolkningen, da kan jeg ikke nægte, at den høitærede Indenrigsminister er meget beseden; jeg vilde ønske, at den høitærede Krigsminister vilde have fulgt hans Exempel. Det forekommer mig nemlig, at det Beløb, Indenrigsministeren har forlangt paa §§ 19 og 26, er saa forvindende, at jeg kunde ønske, det var forhøiet langt ud over det her foreslaaede Beløb. Jeg har selvfølgelig ikke overset de temmelig store Beløb paa § 27. Disse Beløb tillægger jeg stor Betydning med Hensyn til vor Udvikling; der er foreslaaet Beløb til Udvikling af Post- og Fernbanevæsen; men det kan i Øvrigt meget omvistes, om der er Trang til en hel Del af den Udvikling, som der er foreslaaet. Hvad derimod angaar de paa §§ 19 og 26 opførte Beløb, skal jeg bemærke, at det forekommer mig, at naar vort Landbrug, vor Handel, Industri, Søfart og Fiskeri er indbefattet derunder, er et Beløb af 4 Mill. alt for lidt. Dertil kommer at $\frac{1}{3}$ af Beløbet hører under Krigsministeriet, det angaar Indkvarteringsvæsenet, og det kunne vi altsaa se bort fra, men det forekommer mig, at der mangler Noget til at udvikle vor Samsærbidelse i det Hele. Det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte i Gaar, at